

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 831/2022
01.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јовер Михаља, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. КЗ у стицају са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Јовер Михаља, адвоката Ивана Митровског, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 47/21 од 15.03.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 463/22 од 13.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јовер Михаља, адвоката Ивана Митровског, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 47/21 од 15.03.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 463/22 од 13.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 47/21 од 15.03.2022. године окривљени Јовер Михаљ оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. КЗ, за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од две године и шест месеци, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 30.000,00 динара и због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које му је суд утврдио новчану казну у износу од 100.000,00 динара, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и новчану казну у висини од 130.000,00 динара, коју је окривљени дужен да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с

тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. У казну затвора окривљеном је урачунато време проведено на задржавању од 01.06.2021. до 03.06.2021. године.

Истом пресудом на основу члана 258. ЗКП оштећена АА је упућена ради остваривања имовинскоправног захтева на парнични поступак, док је окривљеном, на основу члана 246а став 5. КЗ у вези члана 87. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета таксативно наведених у изреци пресуде, а који предмети се у смислу члана 276. став 4. ЗКП по правноснажности пресуде имају уништити. На основу члана 151. ЗКП окривљеном су враћени предмети таксативно наведени у изреци пресуде, јер не постоје разлози за њихово трајно одузимање.

Поред тога окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка – судски паушал, као и трошкове кривичног поступка ВЈТ-у одређене у изреци пресуде, као и да надокнади трошкове кривичног поступка оштећенима на име ангажовања пуномоћника – адвоката, који ће бити накнадно обрачунати, а све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 463/22 од 13.06.2022. године, одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљеног Јовер Михаља и јавног тужиоца ВЈТ у Панчеву и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Јовер Михаља, адвокат Иван Митровски, у смислу одредабе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, те правноснажне пресуде у целини укине и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијану пресуду првостепеног суда и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тач. 2) ЗКП, док из образложења произилази да указује на повреду кривичног закона из члана 439. тач. 1) ЗКП. Бранилац у захтеву наводи да је у погледу кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, примењен закон који се не може применити, јер првостепени суд у изреци пресуде не описује у чему се састојала конкретна опасност за имовину већег обима, односно истиче да није описана радња кривичног дела. Бранилац указује да је било неопходно у изреци описати у чему се општеопасном радњом или општеопасним средством изазива конкретна опасност за имовину већег обима, тако да даљим развојем ове опасности може доћи до повреде заштићеног добра, као и да је за постојање обележја кривичног дела из члана 278. став 1. КЗ битно да је услед предузимања претходно описане радње

наступила последица – конкретна опасност за имовину већег обима, односно да постоји узрочно последична веза између забрањене радње и наступеле штетне последице.

Кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика чини онај ко пожаром, поплавом, експлозијом, отровом или отровним гасом, радиоактивним или другим јонизујућим зрачењем, електричном енергијом, моторном силом или каквом другом општеопасном радњом или општеопасним средством изазове опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима.

Окривљени Јовер Михаљ, је у време и на месту описаним у изреци првостепене пресуде, „способан да схвати значај свог дела, смањених али не у битној мери могућности да управља својим поступцима услед обичног пијанстве лаког до средњег степена Ф10.0 ...неовлашћено носио минско – експлозивно средство и експлозијом минско – експлозивног средства изазвао опасност за имовину већег обима, тако што је у улици ... носио минско – експлозивно средство – ручну бомбу тзв. кашикару, за чије држање и ношење грађани не могу добити дозволу надлежног органа, коју је активирао и бацио у правцу стамбеног објекта бр. 83, власништво оштећене АА и путничког моторног возила аутомобила марке „...“ тип ... рег. ознака ... власништво оштећеног ББ... те је дошло до експлозије у којој је оштећено то путничко моторно возило као и путничко моторно возило власништво ВВ... а оштећен је и стамбени објекат (кућни број ...) власништво АА, на који начин је доведена у опасност имовина већег обима и то укупне вредности од око 2.514.750,00 динара...при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење и био је свестан да је његово дело забрањено.“

По налажењу Врховног касационог суда, супротно тврдњама браниоца, у изреци првостепене пресуде описане радње за које је окривљени оглашен кривим садрже сва законска обележја кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ. Пре свега, првостепена пресуда садржи навод да је окривљени критичном приликом био свестан да бомбу тзв. кашикару држи и носи без дозволе, коју за ову врсту оружја грађани не могу да добију од надлежног органа, осим у посебним ситуацијама, да је извршење радње хтео, а такође био свестан природе радњи које предузима, да се ради о опште опасном средству чијим активирањем је изазивао експлозију ручне бомбе испред стамбеног објекта оштећеног, у насељеном месту у улици, у времену иза поноћи, и тиме вољно проузроковао последицу у виду конкретне опасности за имовину већег обима (кућу и два аутомобила), чија је утврђена висина вредности од 2.514.750,00 динара. По налажењу овог суда оно што чини имовину већег обима је не само утврђена висина вредности имовине приказана у новчаној противвредности, већ и њена намена (егзистенцијалног карактера), кад је реч о стамбеном објекту, односно возилима, која служе транспорту људи у бројним ситуацијама и одговарају свакодневним људским потребама, а како су правилно закључили нижестепени судови, па експлозија непосредно испред ових објеката значи опасност не само за његову, већ и за животе људи који их користе, што чини обележје кривичног дела из члана 278. став 1. КЗ.

Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, да изрека пресуде не садржи обележја кривичног дела из члана 278. став 1. КЗ. Радња активирања и бацања минско – експлозивног средства – ручне бомбе тзв. кашикаре, а за чије држање и ношење грађани не могу добити дозволу надлежног органа, те изазивање експлозије, у

правцу стамбеног објекта и путничког моторног возила, за коју је окривљени оглашен кривим, на који начин је доведена у опасност имовина већег обима и то укупне вредности од око 2.514.750,00 динара, садржи све елементе једне од алтернативно описаних радњи извршења овог кривичног дела, односно из самог описа радње из изреке јасно је постојање узрочно последичне везе између забрањене радње и наступеле штетне последице.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Јовера Михаља, адвоката Ивана Митровског, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.